

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315010315
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5315010315.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 29. júla 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Moniky Liptákovej prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T/106/2015 z 5.10.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora **z a m i e t a** ako nedôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu boli obžalovaní R. U. a J. E. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodení spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Oslobodení boli z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bol poškodený H. X. s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie prokurátor, a to v neprospech obidvoch obžalovaných. V odvolaní uviedol, že s oslobodzujúcim výrokom okresného súdu sa nestotožňuje. Konštatoval, že poškodený H. X. v priebehu celého konania zotrval na svojich výpovediach pokiaľ ide o označenie páchatel'ov skutku, ktorí ich mali fyzicky napadnúť s ďalšími nestotožnenými osobami. Uviedol, že sa počas skutku pasoval s R. U. tak, že sa vzájomne držali za odev, naťahovali sa. Vtedy U. povedal, čo si to dovoľuje udierať jeho priateľku. Všimol si jeho tvár, bol priamo pri jeho tele. Zo skutočností zistených v priebehu konania vyplýva, že poškodený H. X. mal požitý alkoholické nápoje, avšak na každú osobu vplýva množstvo požitých alkoholických nápojov iným spôsobom. Obžalovaný J. E. sa stretol s H. X., ktorého on sám vyhľadal a ako uviedol H. X., povedal, že sa s ním chce dohodnúť na sume. Ďalej poukázal na výpoveď svedka N. H., ktorý uviedol, že ho kontaktoval poškodený a povedal mu, že bude predvolaný na súd. Poškodený mu povedal, že pred šiestimi rokmi mu svedok mal oznámiť, že ho fyzicky napadol E.. Svedok uviedol, že nie je si vedomý, že by niečo také povedal. V tomto smere poukázal na výpoveď poškodeného H. X.. Poukázal na výpoveď poškodenej Z. U., ktorá počas celého konania zotrvala na svojej výpovedi a popísala ako vnímala skutok, teda fyzické napadnutie seba a svojho priateľa. Je presvedčená, že útočníkom bol J. E.. Videla jeho tvár počas konfliktu a taktiež spoznala jeho fotku na facebooku. Z výpovedí ďalších svedkov je zrejmé, že obžalovaní U. a E. boli v predmetnom čase pri disko bare D. v Krásne nad Kysucou. Neskôr bol obžalovaný E. osobne za poškodeným X.. Svedok N. U. uviedol, že s E. bol za poškodeným X., pričom X. stále narážal na to, že ho zbil J. E.. Napadnutie poškodeného X. potvrdili svedkovia Y. F. a T. A.. Pokiaľ ide o svedka N. H. je potrebné poukázať na fakt, že od času, kedy sa mal stretnúť s poškodeným na dedinskej oslave vojany uplynulo do jeho výsluchu takmer 5 rokov. V tejto súvislosti uviedol, že samotná poškodená U. uviedla, že videla zblízka útočníka, poškodený X. taktiež uviedol, že si zapamätal tvár jedného z útočníkov, ktorý bol pri ňom blízko, keď sa naťahovali. Je zrejmé, že v kritický čas došlo k fyzickému útoku na poškodených. Poškodení si počas celého konania zotrvali na svojich výpovediach, pričom popísali spôsob, akým sa dozvedeli

mená páchatel'ov. Poškodení uviedli, že ich napadlo viacero útočníkov, oni však opoznali iba konkrétne tých, ktorých mená uviedli. Zo zabezpečených dôkazov podľa názoru prokurátora vyplýva, že konaním obžalovaných U. a E. boli naplnené znaky skutkovej podstaty trestných činov uvedených v obžalobe. Obidvaja obžalovaní boli na mieste spáchania skutku v danom čase, boli opoznaní poškodenými a títo si nemenne počas celého konania zotrvali na tom, že skutku sa dopustili práve obžalovaní U. a E.. Poškodení vypovedali o skutočnostiach, kto ich fyzicky napadol spontánne a ich výpovede si navzájom korešpondujú. Na svojich výpovediach zotrvali aj pri vykonaných konfrontáciách. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli povinnosť prihliadnúť aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak toto nie je dôvodné.

Odvolací súd pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval prvostupňový súd podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktorých zmyslom je náležité zistenie skutkového stavu a možnosť uplatnenia práv u obžalovaných na obhajobu, pričom na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci, a to pri plnom uplatnení základných zásad trestného konania, najmä zásad ústnosti a bezprostrednosti. V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval, keď dospel k oslobodzujúcemu rozhodnutiu.

Krajský súd poznamenáva, že v predmetnej veci už okresný súd raz rozhodol rozsudkom, a to 30.1.2019, ktorým uznal obžalovaných R. U. a J. E. za vinných v zmysle podanej obžaloby. Uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To/55/2019 z 12.9.2019, bol na základe odvolania obžalovaných rozsudok okresného súdu zrušený a vec mu bola vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že na základe vykonaných dôkazov možno dospieť k záveru, že skutok opísaný v obžalobe napĺňa všetky znaky prečinov ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Vo vzťahu k rozhodnutiu o vine či nevine obžalovaných U. a E. síce vykonal prvostupňový súd dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, ale k záveru o ich vine dospel bez toho, aby sa v napadnutom rozsudku dôsledne a náležite vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Okresný súd dospel k záveru o vierohodnosti výpovedí obidvoch poškodených bez náležitého vysporiadania sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Prvostupňový súd vyhodnotil výpovede poškodených ako hodnoverné a spoľahlivé. Poukázal na vyjadrenie poškodeného X. pred príslušníkmi polície, ktorí došli na miesto činu a ktorým poškodený X. uviedol, že útočníka, resp. útočníkov bližšie špecifikovať nevie. V čase skutku bol poškodený X. v stave ťažkého stupňa opitosti - 1,6 promile alkoholu. Podľa znalca MUDr. Hrbáňa takýto stav opitosti ovplyvňuje schopnosť poškodeného správne vnímať realitu. Pokiaľ poškodený X. a poškodená U. konštatovali, že táto bola udretá do tváre silnou intenzitou, podľa znalca MUDr. Hrbáňa nemohlo ísť o úder silnou intenzitou vzhľadom na zistené poranenie. Prvostupňový súd podľa názoru krajského súdu nedôsledne vyhodnotil hodnovernosť výpovedí poškodených X. a U..

Okresný súd po vrátení veci krajským súdom na hlavnom pojednávaní opätovne vypočul poškodeného H. X., svedka N. H., vykonal konfrontáciu medzi poškodeným H. X. a svedkom N. H., ďalej konfrontáciu medzi poškodenou Z. U. a svedkom N. H. a oboznámil správy o povesti na obžalovaných. Následne prvostupňový súd po doplnení dokazovania rozhodol oslobodzujúcim výrokom u obidvoch obžalovaných.

Krajský súd po preskúmaní spisu konštatuje, že aj podľa jeho názoru oslobodzujúci výrok prvostupňového súdu zodpovedá stavu veci a zákonu. Možno konštatovať, že poškodení boli napadnutí viacerými osobami, pričom jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb nebolo objektívne preukázané, že poškodených napadli aj obžalovaní U. a E.. V tomto smere ani podľa názoru krajského súdu dôkazná situácia nie je taká jednoznačná, že by nepripúšťala iný záver okrem záveru o vine obidvoch obžalovaných. Už vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí krajský súd konštatoval, že výpovede obidvoch poškodených nie sú jednoznačné a nemenné, pokiaľ ide o identifikáciu útočníkov

a na druhej strane sú výpovede svedkov vypovedajúcich v prospech obžalovaných. Pokiaľ ide o poškodeného H. X., tento jednoznačne nevedel uviesť, kto konkrétne ho napadol a vyjadril sa, že o páchateloch sa dozvedel od iných osôb. Poškodená U. uviedla, že v páchatelovi, ktorý ju mal udrieť spoznala podľa fotky na facebooku obžalovaného U.. Poškodený X. sa v jednej zo svojich výpovedí vyjadril, že nevie, či medzi útočníkmi, ktorí ho napadli boli obžalovaní U. a E.. Taktiež svedok U. uviedol, že poškodený X. mu po incidente povedal, že nevie, kto ho zbil. Obžalovaní U. a E. popreli, že by sa v čase skutku nachádzali na mieste, kde boli napadnutí poškodení. Z výpovede svedka R. vyplýva, že tento potvrdil obhajobu obžalovaných, keď uviedol, že v čase napadnutia poškodeného sa obžalovaní nenachádzali na mieste činu, ale boli pri ňom. Následne poškodený X. prišiel ku ním a na všetkých prítomných kričal, že ho napadli. Z výpovedí svedkov M. a X. - policajtov, vyplýva, že poškodený X. im po príchode na miesto činu uviedol, že bol napadnutý viacerými neznámymi osobami. Mená uviesť nevedel s tým, že nevie, kto ho napadol. Taktiež z úradného záznamu polície spísaného po príchode na miesto činu vyplýva, že poškodený a poškodená policajtom uviedli, že boli napadnutí jednou osobou. Možno teda konštatovať, že poškodený X. sa pokiaľ ide o útočníkov ináč vyjadroval pred policajtmí, ktorí prišli na miesto činu bezprostredne po skutku a ináč v neskorších svojich výpovediach. V tomto smere krajský súd poukazuje aj na vyjadrenie znalca MUDr. Hrbáňa, z ktorého vyplýva, že poškodený bol v čase skutku v stave ťažkého stupňa opitosti, ktorý ovplyvňoval jeho schopnosť správne vnímať realitu. Aj na základe týchto skutočností nemožno ani podľa názoru krajského súdu považovať výpoveď poškodeného X. za vierohodnú.

Po doplnení dokazovania po vrátení veci okresnému súdu bol okrem iného vypočutý aj svedok N. H., o ktorom poškodený X. tvrdil, že tento svedok mu mal označiť ako páchatela obžalovaného E.. Z výpovede svedka H. vyplýva, že svedok toto tvrdenie poškodeného poprel.

Na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a taktiež po doplnení dokazovania prvostupňovým súdom po vrátení veci krajským súdom, dospel aj krajský súd k záveru, že dôkazná situácia neumožňuje dospieť k jednoznačnému a bezpečnému záveru o vine obidvoch obžalovaných. Krajský súd poznamenáva v súvislosti s oslobodzujúcim výrokom, že náležité zistenie skutkového stavu veci vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru.

Taktiež použitie zásady „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obžalovaného je možné vtedy, keď súd po vykonaní všetkých dostupných dôkazov a po ich vecnom zhodnotení nemôže bezpečne ustáliť, ktorá z viacerých verzií zodpovedá náležitému zisteniu skutkového stavu veci.

Preto, ak prvostupňový súd po vykonaní dokazovania dospeje k určitým záverom, ktoré boli vyvedené na podklade náležitého zistenia skutkového stavu veci a uvažovaniu, ktorým sa k záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné (najmä logické) rozpory, nemožno im v neprospech obžalovaných úspešne odporovať odvolaním preto, lebo súd mohol dospieť aj k iným záverom, keby sa bol správal inými úvahami.

V posudzovanej veci možno konštatovať, že k napadnutiu obidvoch poškodených nesporne došlo, a to viacerými osobami, čo vyplýva aj zo samotného skutku v obžalobe. Nepodarilo sa však jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb preukázať, že poškodených napadli práve obžalovaní U. a E., aj keď túto možnosť vylúčiť nemožno. Vykonané dôkazy však nevyznievajú jednoznačne a nepochybne pre takýto záver. Hodnotenie dôkazov prvostupňovým súdom preto aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá zásade - v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Oslobodzujúci výrok okresného súdu preto považuje aj krajský súd za zákonný a majúci dostatočnú oporu v zabezpečených dôkazoch. Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora týkajúce sa hodnotenia dôkazov prvostupňovým súdom, s týmito sa krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nestotožnil.

Zákonu zodpovedá aj výrok o odkázaní poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces, nakoľko takýto výrok je v prípade oslobodenia obžalovaných spod obžaloby obligatórny.

Keďže krajský súd považuje rozsudok okresného súdu za zákonný a zákonu zodpovedá aj konanie, ktoré mu predchádzalo, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.